

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

ANUL XXIII Nr. 2916

Miercuri 10 martie 1954

4 PAGINI — 20 BANI

Pentru o recoltă bogată de porumb

Sporirea producției în agricultură este în perioada actuală sarcina cea mai arduoasă care stă în fața poporului nostru muncitor, veriga principală, hotărâtoare, a dezvoltării întregii economii a țării noastre și a ridicării nivelului de trai al poporului.

Hotărârea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea lucrărilor agricole din primăvara anului 1954 stabilește principalele măsuri menite să ducă la succesul bătăliei pentru o recoltă bogată în acest an. Hotărârea subliniază importanța cu totul deosebită ce trebuie să se acorde cultivării porumbului și sporirii producției de porumb la hectar.

Porumbul este una din culturile cele mai importante din țara noastră. El reprezintă un valoros aliment pentru om. În industrie se folosește la fabricarea alcoolului, glucozei, amidonului, etc. O mare însemnătate are porumbul ca nutreț pentru animale. Boabele de porumb constituie unul din furajele concentrate de bază pentru creșterea și îngrășarea animalelor, în special a celor producătoare de carne, lapte, ca și în hrana păsărilor. De asemenea, porumbul este valoros ca nutreț verde în special, pentru hrana vacilor de lapte și ca plantă de siloz. Putem să spunem că porumbul este în prezent un randament de 100 kg pe hectar. Dacă în prezent avem o mică socoteală gospodărească și vom vedea ce mare însemnătate are sporirea producției de porumb la hectar. Să zicem că am obține un spor de numai 500 kg de porumb la hectar. Socotind numai la jumătate din suprafața ce se va însămînța în țara noastră în acest an — adică la 1.500.000 hectare — aceasta înseamnă un spor de producție de 750.000 tone de porumb. Cu o mie de kg, porumbul se pot îngrăși 3 porci în greutate de 120—150 kg. Din sporul de porumb obținut s-ar putea îngrăși 2.250.000 porci, ceea ce ar reprezenta 200.000 tone carne. Sporirea producției de porumb dă gospodăriilor colective puțința de a-și spori veniturile, de a dezvolta creșterea animalelor și de a împărți colectivității, potrivit cu numărul zilier-muncă făcute în gospodărie, porumb pentru hrana familiilor lor, pentru creșterea animalelor și păsărilor. O producție sporită de porumb aduce, de asemenea, foarte mari și țărânilor muncitori cu gospodării individuale, căci în afară de hrană, porumbul dă puțința de a crește mai mulți porci, mai multe păsări, le dă puțința să vîndă prin cooperativă sau pe piață prisolul și să-și sporească astfel veniturile.

Sporirea producției de porumb stă în puțința fiecărui cultivator. Lucrul acesta a fost dovedit de experiența frunțașilor recoltelor bogate din țara noastră. Puține plante răspândesc așa darnic ca porumbul munca omului, aplicarea conștiințioasă a regulilor agrotehnice. La recenta consfățuire pe țară cu frunțașii în producția la cultivarea porumbului, cartofului și sfeclii de zahăr numeroși țărâni muncitori cu gospodării individuale, colectiviști, întovărășiți au arătat că recoltile bogate pe care le-au obținut se datorează faptului că au muncit pămîntul cu precizie și harnic, folosind metode agrotehnice înaintate. Astfel, Lovăș Iuliu, brigadier în gospodăria colectivă din Văda-Oradea, a obținut 5880 kg. porumb la ha., Bodor Cornel, țaran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Decea, regiunea Cluj, a obținut de pe 0,72 ha., o recoltă de 3750 kg. porumb boabe etc.

Pentru a obține asemenea recolte bogate este necesar — așa cum arată hotărârea guvernului și partidului — ca în primele zile ale primăverii să fie grăbite terenurile arate adinc din toamnă pentru păstrarea în pămînt a apei rezultate din topirea zăpezii și din ploii. Pe locurile unde va fi însămînțat porumbul trebuie să se facă de două ori cultivarea pămîntului; a doua cultivare se va face cu două-trei zile înainte de însămînțare, la 8—10 cm. adincime. După fiecare cultivare terenurile vor fi imediat grăbate. Pe terenurile nearate toamna sau arate la suprafață trebuie să se facă de îndată ce se va putea țesă la lucru în câmp arătură la adincimea de 18—20 cm. și să se pună sub brazdă 15—20 tone bălegar bine putrezit la hectar.

Hotărârea recomandă ca pe toate parcelele care nu vor putea fi arate în primele 5—7 zile ale primăverii să se facă în primele zile de desprimăvară fie cultivarea terenului la 3—5 cm. adincime, fie grăpărea odată sau de două ori cu o grăpă mai grea. Arăturile de primăvară care se fac cu tractorul trebuie să fie totodată și grăbate. Pe terenurile care se ară cu tracțiune animală grăpărea se va face imediat după arătură, iar grăpățul trebuie repetat ori de câte ori e nevoie pentru a menține terenul curat de buruieni.

O mare grijă trebuie să se acorde asigurării și pregătirii semințelor alegându-se cu 5—6 zile înainte de semănat boabele de la mijlocul știuleților sănătoși.

Începînd din primăvara acestui an trebuie să se dea o mare însemnătate însămînțării porumbului după metoda în cui-buri așezate în pătrat. Folosirea acestei metode aduce mari avantaje țărânilor muncitori cu gospodării individuale, co-

lectiviștilor, întovărășiților și muncitorilor din gospodăriile agricole ale statului. Porumbul însămînțat în cui-buri așezate în pătrat primește mai multă lumină de la soare și folosește mai bine substanțele hrănitoare din pămînt și aer. Totodată însămînțarea în cui-buri așezate în pătrat ne dă puțința să mecanizăm prașitul, folosind cultivatele trase de tractor, prașitoarea mecanică trasă de cal, plugul adaptat pentru prașit etc. Astfel se face o mare economie de muncă și se asigură executarea prașilelor la timp și repede, care au însemnătate hotărâtoare pentru obținerea unei recolte mari. Fiecărui țaran muncitor cu gospodărie individuală, tuturor gospodăriilor colective, întovărășiților agricole, gospodăriilor agricole de stat le stă în puțința să folosească metoda însămînțării porumbului în cui-buri așezate în pătrat și să obțină astfel recolte mari.

Trebuie să fie însă limpede că aplicarea unei singure reguli agrotehnice, a unei singure metode nu este de ajuns. În vederea obținerii unor recolte cu adevărat bogate trebuie să se folosească întregul lanț de măsuri agrotehnice. În afară de măsurile pentru menținerea apei în pămînt, o mare atenție trebuie să se dea îngrășării pămîntului cu îngrășăminte și în special cu gunoi de grajd. În multe comune țărâni muncitori aruncă gunoii de grajd în râpi sau îl duc la marginea cîmpului. Se înșoște astfel o bogăție imensă care ar putea fi folosită pentru sporirea producției.

De mare însemnătate sînt lucrările de întreținere a culturilor de porumb. În acest scop trebuie ca atunci cînd plantele au 4-5 frunze să se facă răritul lăsîndu-se cîte 2 plante bine dezvoltate la cui-b, să se facă cel puțin trei prașile, înăltîndu-se prețutînd obiceiul dănuitor al răritului care înlesnește pierderea apei din pămînt, provocînd pierdere însemnată de apă. Trebuie de asemenea acordată atenția polenizării suplimentare artificiale, copilitului etc. Este necesar ca gospodăriile colective, gospodăriile agricole de stat și întovărășițiile agricole să producă în acest an seminte de porumb hibrid în cantități cît mai mari. Porumbul hibrid dă în mod sigur sporuri de producție de 15—20% iar în unele cazuri chiar sporuri de 30%.

În lupta pentru sporirea producției de porumb, organelor locale de partid și de stat le revin sarcini de mare răspundere. Ele trebuie să desfășoare o intensă muncă organizatorică și politică, să-și îmbunătățească metodele de control pe teren pentru a asigura aplicarea prevederilor Hotărîrii și îndepășire introducerea la răz în cultura porumbului a metodelor agrotehnice înaintate.

Consfățuirea pe țară a frunțașilor în producția la cultura porumbului, cartofului și sfeclii de zahăr a arătat că o condiție hotărâtoare pentru ridicarea producției agricole este răspîndirea experienței frunțașilor recoltelor bogate țărâni muncitori cu gospodării individuale, colectiviști, țărâni întovărășiți — și a metodelor agrotehnice folosite de ei.

Răspîndirea experienței frunțașilor trebuie să se facă rapid, operativ, fiind seamă de timpul scurt care a mai rămas pînă la începerea însămînțării. Este necesar să se folosească în acest scop toate mijloacele muncii politice de masă: munca de lămurire dusă de agitatori și de toți comunistii, presa locală, gazețele de țară, rețeaua de radiofonică, căminele culturale, cercurile agrotehnice, filmele documentare etc. Frunțașii în cultura porumbului trebuie invitați să împărtășească experiența lor celorlalți țărâni muncitori; să se organizeze în acest scop, consfățuirii, conferințe, sezoții la căminele culturale etc. Comunistii, utemiștii, deputații sfaturilor populare trebuie să dea pildă în aplicarea metodelor agrotehnice înaintate și în răspîndirea lor cît mai largă.

Un mare rol în lupta pentru sporirea producției de porumb revine tehnicienilor și inginerilor agronomi.

Locul lor este în mijlocul maselor, căroră trebuie să le împărtășească metodele înaintate și experiența frunțașilor în producția agricolă, fiind seamă de condițiile specifice locale. Folosirea justă a specialiștilor, a inginerilor și tehnicienilor agronomi este o obligație de căpetenie a organelor locale de stat.

Dezvoltarea mai departe a cercetărilor în domeniul culturii porumbului, în strînsă legătură cu cerințele practicii agricole, trebuie să fie obiectul preocupărilor imediate ale oamenilor de știință din agricultură. Este o datorie de onoare a oamenilor de știință din agricultură să studieze și să generalizeze metodele folosite de frunțașii în sporirea producției agricole din țara noastră.

Obținerea unei recolte bogate de porumb înseamnă sporirea veniturilor oamenilor muncii de la sate, îmbunătățirea traiului lor, înseamnă mai multă hrană pentru oamenii muncii de la orașe, mai multă materie primă pentru industrie.

Este în interesul tuturor celor ce muncesc pe țărmul agriculturii să folosească toată priceperea, toată capacitatea lor creatoare, toate puterile lor de muncă pentru a obține anul acesta o recoltă bogată în porumb.

Toate forțele în lupta pentru succesul muncilor agricole de primăvară!

Au început arăturile și însămînțările

TG. MUREȘ (de la redacția ziarului „Steaua Roșie”). Zăpada încă nu s-a topt pretutînd. În unele comune însă pămîntul s-a sîntat. Poșind timpul favorabil, unii țărâni muncitori cu gospodării individuale și țărâni colectiviști au început arăturile și însămînțările de primăvară. Astfel, în comuna Moșor, raionul Toplița, în ziua de 4 martie țărâni muncitori Ion Drăgan Bortîș și Simion Suelu Tanco au arat cîte 0,25 ha.

Exemplul lor a fost larg popularizat de către organizația de bază și comitetul executiv al sfaturii populare comunale. În ziua de 5 martie alți 8 țărâni muncitori au ieșit la arat. Pînă în ziua de 6 martie în comuna Moșor s-au arat 6 ha. de pămînt.

În ziua de 5 martie, brigada I-a a gospodăriei agricole colective „Înfrățirea” din comuna Batoș, condusă de Mihal Grîșă, a început însămînțarea grîului de primăvară. În această zi au fost însămînțate 7 ha. A doua zi, au ieșit și altele brigăzi la însămînțat, însămînțîndu-se 8 ha. cu ovăz și 3 ha. cu grîu de primăvară.

ORADEA (de la corespondentul nostru). Încă din iarnă, comunistii din comuna Nojorid, regiunea Oradea, au desfășurat o intensă activitate pentru buna pregătire a campaniei agricole de primăvară, fiind exemplu în toate acțiunile. Comunistul Pop Gheorghe Chiricu a fost printre primii în sat care și-a reparat plugul, grapa și carul, a selecționat sămînța, și tot printre primii a transportat gunoi de grajd în cîmp și l-a așezat în capul locului, în grămezi mari. Peste 4.600 tone gunoi de grajd au transportat la cîmp țărâni muncitori din Nojorid, îngrășînd cîte 230 ha. De asemenea și-au reparat toate untele agricole și au selecționat o mare parte din sămînța.

Zilele acestea s-a început însămînțatul orzului. Pentru a îndemna sătenii din sectorul său la însămînțat, comunistul Pop Gheorghe Chiricu a ieșit primul, însămînțînd în prima zi 0,58 ha. cu orz de primăvară. Printre primii la însămînțat în satul Nojorid sînt și țărâni muncitori Biejan Dumitru, Pop Gheorghe (Ghiula) și Crănel Ion. În satul Chișlîrd, aparținînd comunei Nojorid, primii la însămînțat au ieșit deputatul Dumitru Sabău, care a însămînțat pînă acum două hectare cu orz, țărâni muncitori Teodor Cioba, care a însămînțat 0,50 ha. orz și alții.

In satele raionului Buhuși

BACAU (de la corespondentul nostru). În lunile de iarnă, Comitetul executiv al Sfatului popular raional Buhuși a îndrumat sfaturile populare comunale în vederea antrenării maselor de țărâni muncitori la pregătirea campaniei agricole de primăvară. În satele raionului au fost amenajate 55 de centre de reparat untele și mașini agricole și 57 de centre pentru curățirea și selecționarea semințelor. Pînă la 5 martie au fost terminate reparatiile tuturor plugurilor din raion, ale tractoarelor și plugurilor de tractor din sectorul individual. De asemenea, au fost reparate 90% din totalul grăpilor și semănătoarelor. Cunoșcînd importanța alegerii semințelor pentru asigurarea unei recolte bogate, țărâni muncitori au selecționat pînă la 5 martie 171 tone semințe diferite. Pentru a face pămîntul mai roditor, ei au transportat pe cîmp cîteva 16.000 tone gunoi de grajd.

În campania agricolă din primăvara aceasta, sfatul popular raional acordă o mare atenție cultivării legumelor și zarzavaturilor.

Sfaturile populare comunale au sprijinit Uniunea raională a cooperativelor de aprovizionare și desfășoare în acțiunea de încheiere a contractelor pentru cultivarea legumelor și zarzavaturilor. Pînă la 5 martie Avevacop-Buhuși a realizat 98% din planul de contractare pentru cultivarea legumelor.

In interiorul ziarului:

Să răspîndim experiența frunțașilor în cultivarea cartofului: D. Roșca — Rodele plantării de vară a cartofului; T. Rodenciu — Cum am obținut 20.000 kg. cartofi la ha.; Puskas Francisc — De trei ori mai mult la hectar decît ceilalți țărâni muncitori. (pag. 2-a).

N. Mocanu — Cînd lipsește preocuparea pentru îmbunătățirea calității și realizarea de economii (pag. 2-a).

V. Negru — Victoria celor îndrăzneți (pag. 2-3).

Sedința plenară lărgită a Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. (pag. 3-a).

CRONICA CINEMATOGRAFICĂ: M. Pop — „Un pichet în munți” (pag. 3-a).

S. Slomkowski — Al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Unit Polonez (pag. 3-a).

Cuvîntarea tovarășului N. M. Svernik rostită la 6 martie 1954 la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală Sverdlovsk (pag. 4-a).

Rezoluția plenarei C.C. al P. C. Francez (pag. 4-a).

Interviul acordat de Wilhelm Pieck corespondentului ziarului „Trybuna Ludu” (pag. 4-a).

Impotriva remilitarizării Germaniei occidentale (pag. 4-a).

La gospodăria colectivă din Corbeana

Lucrări pentru păstrarea umezelii în pămînt

Era o zi cu soare primăvărată. Prin sat începu să bată un vînt cald, iar pirișele de apă porniră a curge cînduși loc printre nămeții de zăpadă.

Semnele primăverii — glăsuț înecînd privind pe fereastra Iordan Slaviciu, brigadier la gospodăria colectivă din Corbeana, raionul Snagov. Apoi se întîndu adine în cățera ziarului adus de poșta. Era ziarul cu Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. privind pregătirea și executarea lucrărilor agricole din primăvara anului 1954. Din cînd în cînd, el sublinia cu creionul parafrazele privind lucrările mai urgente.

Asupra capitoului I din Hotărîre se oprî mai mult.

Da! Într-adevăr așa este. Trebuie să dăm exemplu. Să facem așa cum scrie în Hotărîre... Și Slaviciu se ridică de pe scaun. Privi o clipă prin fereaștră la apa ce se scurgea de la streășină apoi înapoi ziarul, îl vîri în buzunar și pîcă.

În sediul organizației de bază era curat și cald. La masa din fund, îmbrăcată cu hirtie roșie, Constantin Ionică, secretarul organizației de bază, Iordan Slaviciu și ceilalți membri al biroului discutau planul de acțiune pentru antenarea colectivității la lucrările pentru păstrarea umezelii în pămînt.

Dacă vom face diguri de zăpadă, așa cum arată Hotărîrea, pe costișă de la „Poctovalstea” — a vorbit secretarul — vom spori producția de orz și porumb; iar de vom fi leneși vom pierde poate cîteva sute de kilograme de porumb la hectar. Nu trebuie să ne mulțumim că anul trecut am scos 800 kg. porumb la hectar mai mult decît ceilalți din sat; să dăm de pe acum bătălia să scoatem mult mai mult!

O zi întreagă agitatorii instruiți de secretarul organizației de bază au mers pe la casele colectivității. Le-au vorbit despre măsura ce trebuie luată ca să se poată păstra în pămînt cît mai multă apă provenită din zăpadă, despre formarea acestor diguri pentru creșterea cîștigului gospodăriei și al lor personal. Majoritatea colectivității au fagăduit agitatorilor că a doua zi vor țesă cîmp. O asemenea lucrare nu mai făcuseră însă niciodată țărâni muncitori din Corbeana. Iată de ce unii dintre colectivisti, mai ales dintre cei vîrstnici cîntănuu din cap cînd agitatorii i-au îndemnat să țesă la o astfel de treabă.

Ce spun țărăni — așa l-a spus moș Gheorghe Tudose agitatorului Constantin Ghiță. O să ne împotrivim noi cerului? De 50 de ani fac plugărie dar așa ceva n-am auzit!... O fi ea bună dar nu pentru gospodăria noastră. Cine a culos anul trecut 2000 kg. de porumb și chiar mai mult la hectar? Nu noi? Și atunci de ce vă mai bateți capul? Nu v-a junge?

Între timp la poarta lui moș Gheorghe Tudose se mai strînseseră cîteva colectivisti și țărâni muncitori cu gospodării individuale.

Agitatorul, un om înalt, spătos, cu ochii umbrîți de sprincene stufoase, lăsa pe bătrîn să-și încheie cuvîntul. Apoi îi răspunde:

E drept că toamna trecută gospodăria noastră colectivă a obținut 2000 kg. porumb la hectar, producție mult mai mare decît aceea a țărânilor cu gospodării in-

dividuale din sat. Dar ne putem noi oare mulțumi cu aceasta? Sigur că nu. Ce, lui moș Tudose nu-l prindea bine dacă scoleam nu 2000, ci 4000 kg la hectar? Eu cred că da. Eu cred că moșului îl prindea mult mai bine dacă la împărțirea veniturilor lua 6 kg. porumb la ziua-muncă în loc de 3 kg. Dar dacă n-am lucra într-un fel nou, cum vom merge înainte? Cu deprinderea „din bătrîni”, n-ajungî prea departe de felul cum trăiau bătrînii...

Pe costișă de la „Poctovalstea”, „Grădinărie” și „Deal” a început să se topească zăpada. Hotărîrea guvernului și partidului ne învață să facem diguri de zăpadă bătrînii sau din gunoi de grajd ca să putem oprî scurgerea apei și totodată să nu-i dăm prilejul să ducă la vale pămîntul de care plantele au nevoie. Dacă facem asemenea diguri deacumzul costișilor vom obține anul acesta însemnate sporuri de recoltă...

Moș Tudose a ascultat o vreme doar cu o ureche. Dar pe măsură ce agitatorul vorbea cu mai multă putere de convingere, iar cei de față aprobau pușele lui dovînd interes mare, moș Tudose îl urmărea cu tot mai multă lucră amîne.

— Bine țărăni... Eu nu-s contra. Văd că ai dreptate. Să știi, măl Ghiță, că dacă poronți vin și eu. Auzi tu? Vin și eu!

A doua zi dimineață. Pe cerul lîmpede ca lacrima soarelui se ridicase de un stat de om. Pirișele de pe drumuri bolboroseau parca mai tare. Pe cîmpul de toamnă de la „Deal”, acolo unde gospodăria colectivă umează să însămînțeze porumb, se iviră cîteva oameni. Era Nicolae Radu, Iordan Slaviciu, Nițu Marin și încă vreo zece oameni. Oamenii își dezbrăcaseră ecuetele de aba fumurie căpușite cu blană de miel, le așezaseră pe zăpadă și, sfătuiți de un inginer agronom de la raion, începură să construiască diguri din zăpadă bătrînii.

Nu după multă vreme numărul colectivității crescuse. Au venit bărbăți și femei, fele și flăcăi. A venit și moș Gheorghe Tudose. Pășea rar și adăsat. Din cînd în cînd pictorul l se scufundă în zăpadă îngropîndu-se uneori pînă mai sus de genunchi. Dar moșul se sprijinea în lopată și lăsa desupra omătului.

— Iaca veniți și eu, dar nu știu cum o țesă — rosti el cînd intră între oameni. Mulți din cei de față nu pricepeau fioul vorbelor lui moș Tudose. Constantin Ghiță însă lămurî pe dată.

— Moșul mi-a spus ieri că de cînd îl el n-a pomenit ca oineva să se „împotrivescă cerului”... Cîcă ce facem noi aici n-er fi un lucru de mare folos pentru gospodărie și pentru noi, ci un fel de joc.

Oamenii rîseră cu hohote, iar moș Tudose nu mai zise nimic, ci se îndirji focos pe lopată.

Pînă seara, întreaga costișă de la „Deal” a fost presărată cu sute de diguri.

Pentru ziua următoare colectivisti din Corbeana au planul să facă asemenea diguri și pe panta de la grădina. Ei sînt hotărîți să nu lase să se piardă nici un strop din umezeala provenită din topline zăpezii. Așa au început la gospodăria colectivă din Corbeana zilele de luptă pentru succesul muncilor agricole de primăvară pentru o recoltă bogată.

V. BOBAN

Ajutor frățesc

Numerose plese uzate au fost recondiționate și folosite la reparații. Tovarășii Mihal Dumitru și Vasile Ion au confecționat un dispozitiv cu ajutorul căruia a fost redus la jumătate timpul de confecționare a lătilor palerelor, iar tovarășii Grigore Timpa a confecționat un dispozitiv care a ușurat mult munca de alezare a cilindrilor de motoare.

Colectivul întreprinderii „Auto” luptă să-și îndeplinească sarcina de cluse de a sprijini efectiv pregătirea lucrărilor agricole din primăvara acestui an.

ION TIMPLARU
corespondent voluntar

FRUNȚAȘII AI PRODUCȚIEI AGRICOLE

CONSTANTIN SBEREA

țaran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Belcești, regiunea Iași, a obținut 32.000 kg sfeclă de zahăr la hectar.

LOVAȘ IULIU

brigadier — gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin” scul Văida, regiunea Oradea, a obținut 5880 kg porumb la hectar.

ANA BURGER

brigadieră în gospodăria de stat „Știința”, regiunea Arad, a obținut o recoltă de 4330 kg porumb la hectar.

TODIȚA ALBU

țaran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Răuțești, regiunea Bacău, a obținut 16.800 kg cartofi la hectar.

ION SINGUR

țaran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Moșnița, regiunea Timișoara, a obținut 3500 kg. porumb la hectar.

Delegația Partidului Muncitoresc Român la Congresul Partidului Muncitoresc Unit Polonez

Azi încep la Varșovia lucrările celei de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Delegația Partidului Muncitoresc Român la cel de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Unit Polonez este for-

mată din tovarășii I. Chișinevschi, secretar al Comitetului Central al P.M.R., și Gh. Necula, prim secretar al Comitetului orașenesc București al P.M.R.

(Agerpres)

Să răspîndim experiența fruntașilor în cultivarea cartofului!

Roadele plantării de vară a cartofului

Vreau să vorbesc în câteva cuvinte de felul cum am muncit noi pentru ca să obținem în practică metoda sovietică a plantării de vară a cartofului. Însă înainte de toate vreau să arăt că nu era un obicei din bătrîni și anume: că nu se pot cultiva cartofi, că nu dau randament. Acest lucru desigur a dus la descurajarea țărănilor. Și cu acest obicei am intrat și noi în gospodăria colectivă.

DUMITRU ROSCA
președintele gospodăriei colective „Știința” din comuna Fălcuș, regiunea Caracal, regiunea Craiova.

Am aranjat cartofii în magazii bine aerisite unde am menținut în camera o temperatură potrivită și din 5 în 5 zile îi stropim cu apă și-i întorcem, urmînd dezvoltarea cotilului. Punea la ierovăzarea cartofilor s-a făcut în ziua de 22 mai, fiindcă la 20 mai ne veniseră nouă cartofii. În felul acesta am lăsat cartofii la ierovăzare pînă pe data de 28 iunie, dată cînd au fost transportați la plantare. În ziua plantării s-a aflat din nou terenul cu prăsișoarea, înainte de a fi transportați, cartofii au fost stropiți cu apă și puși în lăzi acoperite cu rogozini ude, spre a feri de razele soarelui. Plantarea am făcut-o la o adîncime de 10—15 cm.

În timpul ierovăzării și plantării, rămăseseră totuși unii tovarășii colectiviști care încă aveau îndoielile asupra acestei metode, spunînd că nu se pomenise nici odată să semene ceva după seceratul orzului. Dăcuiu acest lucru și o parte din țărani și gospodării individuale din sat. Ca lucrul de întreținere la cartofi n-am făcut prea mult. Am dat numai două prașile și aceea cu mare greutate. La trela prașila care era necesar s-o dăm acestor țărani n-am reușit ca s-o dăm; înși brigadierii cu oțivă uțemișli, boteși și fele, au pilit această cultura de buruieni.

La un sondaj făcut împreună cu tehnicianul raional, care a venit ca să vadă rezultatele, dar care nu ne ajutase prea mult în această direcție, am constatat că cartofii începuseră să se facă de mărimea unei nucii.

Colectiviștii care au avut ocazia să fie la fața locului au văzut că într-adevăr cartofii au început să dea rod — și au început să-și schimbare părerea. Am mai făcut încă un sondaj către sfîrșitul lunii septembrie și am găsit cartofi puși de 300—400 grame. Am plecat cu ei în buzunar să-i arăt tovarășilor colectiviști de la gospodărie, să vadă că prin această metodă, cartofului îi prieste și clima și locul, că putem să obținem cartofi pe locurile noastre.

Pe data de 10 noiembrie, în urma căderii unei brume puternice, am trecut la recoltatul cartofilor. Vreau să mă opresc puțin aici. După răsărire, cartofii au fost foarte frumoși, însă în timpul vegetației s-a întîmplat să piară aproape 50 la sută din cultura, fiind tăiați de diferite insecte.

Cu toate acestea, colectiviștii noștri s-au convins de roadele acestei metode, vînzînd ca am obținut totuși 10.250 kg. cartofi la ha. Pînă să începem conducerea partidului și guvernului nostru cu pe anul 1954 vom ține cont de toate lipsurile care le-am avut și vom săi săi cerem la timpul potrivit sprijinul tehnicienilor din raion. Vom lega activitatea noastră practică de sarcinile puse de Hotărîrile plenare lărgite din 19—20 august 1953 a C.C. al partidului. Vom aplica mai multe metode sovietice, ce s-au obținut produse cit mai multe la hectar, să dăm cit mai multe produse agricole pentru oamenii muncii de la orașe.

Chisigurile colectiviștilor de pe urma plantării de vară a cartofilor au fost bune. De exemplu, tov. Alexandru Stoian a primit 4.680 kg. grîu, 2.700 kg. porumb, o însemnată cantitate de orz, mazare, legume, furașe, precum și 1.800 lei. Asemenea cazuri sînt multe în gospodăria noastră. Puțin au luat numai oțivă care nu sînt prieteni cu munca.

Membrii gospodăriei noastre vor lupta ca să obțină recolte și mai bogate.

Cum am obținut 20.000 kg. cartofi la ha.

Sînt țărani muncitori din comuna Pătrăuți, raionul Suceava, regiunea Iași. Cu rîșine-meam sînt sus aceluși în fața conducerii Republicii noastre Populare Romine, în fața invitațiilor din toate culturile la această consfățuire. De ce zic așa? Eu trebuham să vorbesc în numele celor mulți, în numele unei întovărășiri, în numele unei gospodării colective, nu nu mai în numele meu propriu.

TOADER RODENCIUC
țărani muncitori cu gospodărie individuală din comuna Pătrăuți, raionul Suceava

Am avut în anul 1952, întocmîndu-mă de la câmp cultural, de la una din lecțiile predate de propagandisții care au lucrat în această comună, am trecut și eu la un plan — primul plan pe care l-am făcut în viața mea, plan de felul cum trebuie să-mi duc munca în gospodăria mea. Planul nu l-am făcut singur. Am lăsat și pe baba mea alături și am zis: hai să plănuiim împreună.

Tovarăși, a face un plan în gospodăria mică, este mult mai greu decît în una mare. Dacă am dat gres în gospodăria mică la 3-4 parcele mici, n-am ce mîncea un an de zile, iar într-o gospodărie mare mă compensez. Să vă spun una. Aveam un vecin lîngă mine, cu vreo 7-8 hectare și mi sînu spuse: „Ce-l pasă ție măi, cî tu ai puțîn”. Eu l-am spus înșu: „Ascultă, măi vecine, tare-i ușor să conduci o bogăție, dar eu o sărăcie cum naiba s-o conduc, că e mai greu de condus?”

Din cele 3 ogoare mi-am programat unul de porumb, unul de grîu și altul de cartofi. Trece launa, vine primăvara și loc nu să-ncepem semănatul cartofilor. Și hac nu ere-ngrășat prea bine. Ei dar lasă că vom pînde foarte mult ce recoltă culegi. Pentru însămîntare trag două brazde de arătură la 60 cm. una de alta, și pun cartofii în cultura în un pas cub de cuib. După aceea vin cu broașca și trag peste pămînt. Cînd începe să răsăre și dau colții, dau din nou cu broașca.

După prima prașilă, cum de regulă se întîmplă în raionul nostru, vine înghețul de primăvară și cartofii îngheață. Eu erod că nu e bine să se treacă atunci la a doua prașilă. Eu am încercat să fac a doua prașilă și am distrus recolta cartofilor din acel an. După ce cartofii își revin la vreo săptămîna sau zece zile fac a doua prașilă. Apoi fac și a treia prașilă. În anul gres de secolă sau cînd recolta era proastă, cînd în comună n-au cules decît 5.000 kg. cartofi, eu am cules în medie cu metoda aceasta de muncă o recoltă de 15.000 kg. cartofi la ha, adică de trei ori mai mult. Deși anul trecut a fost o primăvară proastă, pentru că era zăpădită multă cînd trebuia să punem cartofii în pămînt, totuși am obținut o recoltă de 13.000 kg. și ceva la hectar. Eu citesc și învăț și mă voi strădui să obțin o recoltă cit mai bogată de cartofi.

(Stenogramă ale cuvîntărilor rostite la consfățuirea pe țară cu frunțași în producerea cultura porumbului, cartofului și sîcetei de zahăr).

De trei ori mai mult la hectar decît ceilalți țărani muncitori

Din 1920 muncesc în agricultură, dar flind om sărac, la început am muncit la unii muncitori din sat sau dus o lupă necontenită, dar n-au reușit s-o înlătur. Eu am reușit totuși s-o înlătur și să mențin curat acest soi de cartofi. Sînt sigur că cea mai de seamă condiție pentru o recoltă bogată de cartofi este alegerea unei soi bun pentru sîmintă. Eu lupt împotriva obiceiurilor bătrînilor care alegeau cartofii de sîmintă abia în primăvară. Pentru sîmintă eu aleg cartofii din culturile care dau recolta cea mai mare. În toamnă fac arătură adîncă. Dat flind că vitele mele nu stau acasă în timpul verii pentru că sînt în munți, nu fac gunoi sînt pun la oțivă toamna, așa că fac gunoi sînt pun la oțivă pînă pe ogor, cam prin Ianuarie sau februarie. Însămîntăm cartofii la începutul lunii mai. Nouă ni se răspîndește munca decît muncim și pregătim lemnele pămîntului. În raionul Gheorghieni de unde sînt și eu, cartofii este unul dintre principalele mijloace de trai ale țărănilor muncitori. De aceea mă străduiesc să fac însămîntarea cum trebuie, căci de însămîntare de-

PUSKAS FRANCISC
țărani muncitori cu gospodărie individuală din comuna Lăzarea, raionul Gheorghieni

pinde foarte mult ce recoltă culegi. Pentru însămîntare trag două brazde de arătură la 60 cm. una de alta, și pun cartofii în cultura în un pas cub de cuib. După aceea vin cu broașca și trag peste pămînt. Cînd începe să răsăre și dau colții, dau din nou cu broașca.

(Stenogramă ale cuvîntărilor rostite la consfățuirea pe țară cu frunțași în producerea cultura porumbului, cartofului și sîcetei de zahăr).

Cînd lipsește preocuparea pentru îmbunătățirea calității și realizarea de economii

„Noi am obținut succese importante în ceea ce privește calitatea produselor în ultimele 4-5 luni. Mai avem unele lipsuri, dar acestea sînt neînsemnate. Am început să mergem tot înspre mai bine” — obișnuiește să spună tov. S. Henza, conducător tehnic al fabricii de confecții „Republica”-Dîrște, cînd vine vorba de calitatea articolelor de îmbrăcăminte confecționate de această întreprindere. De aceeași părere este și tov. Balint Anton, șeful controlului tehnic de calitate.

„Noi am obținut succese importante în ceea ce privește calitatea produselor în ultimele 4-5 luni. Mai avem unele lipsuri, dar acestea sînt neînsemnate. Am început să mergem tot înspre mai bine” — obișnuiește să spună tov. S. Henza, conducător tehnic al fabricii de confecții „Republica”-Dîrște, cînd vine vorba de calitatea articolelor de îmbrăcăminte confecționate de această întreprindere. De aceeași părere este și tov. Balint Anton, șeful controlului tehnic de calitate.

Nu mai că părerile acestor tovarășii se potrivește calitatea produselor nu se potrivește deloc cu situația reală din întreprindere. Dacă facem o comparație între indicii calitativi obținuți pe luna Ianuarie 1954 și cei realizați în trimestrele III și IV ale anului trecut, putem vedea că pe luna Ianuarie calitatea produselor a scăzut foarte mult. În magazii întreprinderii se găsește o însemnată cantitate de articole de îmbrăcăminte cu defecte, ca urmare a serioaselor deficiențe tehnice și organizatorice existente în întreprindere. Numa în primele două decade ale lunii februarie, sute de paltoane, gata predate la magazie au fost aduse din cauza numeroaselor defecte din nou în secții pentru a fi date diferiților rețușari. Aceasta a dus la risipa inutilă de materie primă și de materiale, la scumpirea prețului de cost.

O prîghie de seamă pentru îmbunătățirea calității produselor și pentru realizarea de economii este întrecerea socialistă.

Comitetul de întreprindere și conducerea fabricii au primit și privește încă organizarea și desfășurarea întrecerii socialiste într-un mod zis întrecere doar între brigăzi de o întrecere individuală între muncitorii aceluiași brigăzi sau aceluiași atelier sau secție nici nu poate fi vorba, după cum nu poate fi vorba de întrecere între secții și sectoare. Dar chiar întrecerea dintre brigăzi este formală, ruptă de problemele principale ale producției. Și cum ar putea să se desfășoare o întrecere vie, legată indesebi de problema îmbunătățirii calității produselor și folosirii raionale a materiei prime, cînd pînă la sfîrșitul lunii februarie, de pildă, nimeni n-a urmărit rezultatele ei? În toată fabrica nu există grafice de urmărire a rezultatelor întrecerii.

Cuprinsă de automulțumire, conducerea întreprinderii „Republica” nu vede lipsurile serioase existente în întreprindere și deci nu la măsuri pentru lichidarea lor. Unii muncitori și măștri din fabrică nu văd că lupă pentru îmbunătățirea calității produselor înseamnă în același timp lupă pentru economii, lupă pentru folosirea cit mai cu socoteală a materialelor, pentru scăderea prețului de cost al produselor. Ca urmare a acestui fapt, muncitorii de la unele benzi (brigăzi) continuă să execute lucrări de mîntulă, să dea oamenilor muncii confecții de calitate necorespunzătoare. Brigăzilor 1 și 2, de pildă, li s-au refuzat de la magazie în primele două decade ale lunii februarie respectiv 60 și 98 paltoane prost executate. Numeroase paltoane au fost returnate și altor benzi.

Munca de popularizare a muncitorilor frunțași și la metodelor lor de muncă lasă de dorit. Gazeta de presă nu este folosită în acest scop, iar panoul de onoare este gol de mult timp.

Din cauza lipsei de interes manifestată așit de conducerea fabricii cit și de comitetul de întreprindere, metodele înalte de muncă sînt aplicate de un număr restrîns de muncitori.

O cauză principală a calității necorespunzătoare a confecțiilor este aceea că, nelucru cu atenție, unii muncitori de la secția croit execută în mod defectuos lucrările de sablonare, spînzur și tăiere a materialelor. La benzile de lucru sosește aproape zilnic piese de confecții avînd dimensiuni mai mici decît cele prevăzute de proiectul tehnologic. Responsabili de benzi resping pe buna dreptate asemenea piese. Altele, neobservîndu-se aceste defecțiuni, piesele sînt date în lucru și astfel articole de îmbrăcăminte confecționate nu corespund prevederilor STAS-ului, intrînd în magazie cu defecte de culoare și de țesătură.

Toate aceste lipsuri își au izvorul în slaba muncă politică pe care o desfășoară organizația de bază în rîndul muncitorilor și tehnicienilor și în felul în care ea îndrumă comitetul de întreprindere și controlează activitatea conducerii fabricii. Organizația de bază n-a îndrumat comitetul de întreprindere în ceea ce privește organizarea și desfășurarea întrecerii socialiste și n-a desfășurat în rîndul muncitorilor o intensă muncă politică pentru a-l antrena în lupta pentru confecții mai multe și de bună calitate.

Normal ar fi ca, în urma unui riguros control exercitat de controlul tehnic de calitate, aceste defecte să fie observate la timp, adică înainte ca materialele să intre în lucru și nu după ce confecțiile sînt gata executate. Deficiențele serioase ar fi putut fi înlăturate de mult dacă conducerea întreprinderii s-ar fi preocupat de punerea în funcțiune a rampei de control care se găsește în fabrică, neînstatată de luni de zile.

Mult timp organizația de bază nu s-a ocupat de problema îmbunătățirii calității produselor și a realizării de economii. Abia în ultimele zile, organizația de bază s-a propus să analizeze această importantă problemă. În actualizarea deschișă a organizației de bază, problema calității produselor a fost discutată, dar nu în spiritul unei temeinice analize a lipsurilor organizației de bază. De aceea și hotărîrile luate la această ședință sînt mai mult hotărîri de ordin administrativ, cum ar fi, de pildă, dublarea numărului de controlori la benzi, executarea unui supracontrol la magazia de materii finite, înapoierea confecțiilor necorespunzătoare din punct de vedere calitativ pentru a fi rețușate etc.

De altfel, conducerea întreprinderii a subapreciat în mod nepermiis mult timp importanța organizației unui control riguros de-a lungul întregului proces de fabricație și indesebi între operații. Sarcina de a executa controlul între operații a fost încredințată pînă acum în mod cu totul gres responsabililor de benzi, care nu se puteau ocupa de această problemă și care adesea nu erau interesați în a sesiza unele operații executate necorespunzător. Abia în ultimul timp, conducerea întreprinderii a trecut la numirea de controlori de benzi; acest lucru se desfășoară însă anevoios din

Este necesar să se pună capăt fără întîrziere lipsurilor care dăună la fabrica „Republica” în ceea ce privește calitatea produselor și realizarea de economii. Oamenii muncii consumatori cer colectiviștii acestei fabrici să acorde o atenție deosebită îmbunătățirii calității produselor, să lupte pentru prestigiul mărcii „fabrică”. Conducerea fabricii și comitetul de întreprindere trebuie să vegheze ca întrecerea socialistă să se desfășoare în cele mai bune condițiuni și să aibă ca obiectiv de seamă lupta pentru îmbunătățirea calității, pentru economii.

Comitetul orășeneș de partid Stalin are datoria să se preocupe mai îndeaproape de îndrumarea organizației de bază de la fabrica de confecții „Republica”, pentru ca aceasta să-și îndeplinească pe deplin rolul de conducător politic în întreprindere, să antreneze întregul colectiv în lupta pentru sporirea producției de confecții și îmbunătățirea calității acestora.

N. MOCANU
corespondent „Științei” pentru regiunea Stalin

Victoria celor îndrăzneți

Un om uscățiv, cu o pereche de ochelari înramăți în metal alb, așezăți pe vârful nasului, viri pupă pe usă. Văzu că directorul nu se află decît inginerul șef și intră făcînd semn cutiva de la spața să-l urmeze.

— A mai venit încă unul, spuse el, desfăcînd mîinile într-un gest necăuț și căuțînd, pe deasupra ochelarelor, către celălaltul pe care-l adusesse — un lungan volatic, învelit într-o blană mîtoasă, cu cîșme butucinoase în picioare. Oaspețele zîmbea timid privind din cînd în cînd cu neîncredere spre cei care-l adusesse: magazinerul centrului mecanic. Din fața lui roșie, aprinsă de asprimea gerului, țeseau aburul, iar de pe sprîncenile transformate într-o streșină subțire de ghiață încoposă să cădea pe podă picături mici de apă.

Directorul Traian Pușcașu aruncă o privire spre hîrtia pe care o adusesse omul. — Cu asta, două pe care le-a adus, ar însemna să adunăm 26 de motoare peste ce avem noi de reparat. Una asta l-o ținea într-una morocănosul magazinerul. Și mai avem doar cîteva zile pînă la sfîrșitul lunii. Eu nu pot să-mi las răspunderea să le mai primesc. Și măcar de-ar fi motoare ca lumea. Dar le lipsește piese din cele mai greu de procurat...

Directorul îl întrerupse, adresîndu-se celuilalt: — Lasă-le atel. Le primim!... Iar dumneaei, tovarășe Rădulescu, ar trebui să înțelegi odată că interesul nostru o să reparăm cit mai multe tractoare. Chiar dacă ne e mai greu. De oameni care sînt buni numai în vremuri de liniște și care încep să se tînguie cînd trebuie să schimbăm ceva în munca noastră, n-avem mare nevoie...

Glasul directorului suna deosebit de aspru. Fața lui arsa de soare și vînt părea și mai negricioasă sub arcul sprîncenilor încruntați.

Vorbele acestea supărate îl făcuseră pe oaspețele să se înveselească.

Știi, noi sîntem repartizați de fapt la centrul din Ciulnița, dar pe vremea asta cum să ducem motoarele tocmai acolo? Ehe, ce viscol! Abia au tîrît călșorii sania pînă aici, iar directorul nostru mi-a spus: mai bine să nu mă mai întorc de cit e să aduc motoarele înapoi. „Pe urmă — zicea el — motoarele

astea au o mulțime de piese lipsă. La Otopeni le repară mai repede. Acolo nu-l centru mecanic, e uzină”. Nici nu știți ce bine-mi pare că le-ați primit. Astea două mă rămăseseră de reparat. Iar noi, în stațiune n-avem cum să le reparăm. Sînt reparații grele.

Și omul leși, salutînd și îndesînduși pe cap oaciula cu urechi îmblănte...

Pușcașu Traian, directorul Centrului Mecanic din Olopani, răsoala pe gînduri niște instrucțiuni primite de la minister.

— Cită vreme ne-am tot zăbătut noi ca să merităm numele asta! Și acum iată! Alții spun că sîntem într-adevăr o uzină. Ingerul șef dădu din umeri, prefăcîndu-se îngrijorat.

— Naiba știe. Dacă o să începă și ministerul să le împărțesească părerea... Și așa am avut destule sarcini!

Cei doi izbucniră într-un ris sămătos. Cu toate că nu voiau să arate, simțeau în suflet o ușoară mîndrie. Acesta le-a fost doar visul, din august anul trecut înceoace: să transforme centrul, dintr-un simplu atelier aflat la cheremul bazelor de aprovizionare, într-o unitate de sine stătătoare, în stare să rezolve operativ majoritatea problemelor tehnice legate de repararea tractoarelor. Și iată că acum și-au ajuns în bună măsură scopul. Centrul Mecanic Otopeni își confecționează cu mijloace proprii aproape toate piesele de schimb necesare tractoarelor. Conducătorii centrului știu bine ce înseamnă asta: sarcini mai mari, greutăți noi, frămîntări mai grele ca pînă acum. Dar fără aceste sarcini, fără aceste greutăți care se cer birurile, fără conștiința necontenitului mers înainte al muncii, toate strădaniile lor n-ar avea nici un sens, nu le-ar aduce nici o bucurie. Viața ar începe sărăcă, pusite.

— Noi n-avem anticameră la chibulesele de R.D., n-avem roze pentru motoarele de pompare, n-avem cămăși la pompele de injecție! Și strungarii ce fac? Din suruburi și pliuște n-o mai scot. Fără îndoielă că și astea s-bune, dar acum avem nevoie de piese mai complicate. Și el pot să le facă.

— Pasăre ține mult la părerea lui Stoian, cu toate că-l știe om cu arțag, gata meru să critice pe drept sau pe nedrept. Dar cuvintele acestea l-au făcut să-și plardă pentru o clipă stăpînirea de sine.

— Sigur! E ușor să te vaeți!... Dar ce-l de făcut? Nu de asta am venit la d-ta, ca să-mi spun meru același lucru. Strungarii fac tot ce ne cere ministerul să facem. Își fac cum trebuie datoria, ce al cu ei? — Uite, nu te supăra, tovarășe Pasăre, l-a răspuns morocănos Stoian. Vorbele astea mi-au adus aminte de Mateescu. Nu

Frămîntări

...Centrul Mecanic Otopeni se găsea, cu cîteva luni în urmă, într-o situație care nu prea dădea, nici directorului, nici inginerului șef și nici unul alt om de răspundere, prilej de bună dispoziție. Planul de reparare a motoarelor nu era îndeplinit, ca și planul de producție a celor cîteva

te supăra, dar mi se pare că biroul organizației noastre îl ține de mînuie isonul.

„Îl ține isonul lui Mateescu”. Acestea erau cuvintele care puteau să-l supere cel mai mult pe Pasăre. Constantin Mateescu, șeful producției, om care dealții își vede liniștit de treabă, ar o obicei pentru care mulți nu prea îl au la inimă: privește oamenii cu dispreț. Își poartă trupul plin prin secții, todeauna încruntat, ca un sălbătuc mîntuit de muncă oamenilor. Dacă se oprește lîngă unul care a gresit ceva, nu-l critică, nu-l arată cum să îndrepte ce a stricat, pînă nu-l privește de sus și nu-l aruncă rîșit cîteva vorbe: „Nici nu te poți aștepta la altceva de la asemenea oameni. Cine dracu! v-a mai adus și pe voi și v-a pus la strung? V-a mai oțit mai nimerit!” Cam așa sună vorbele lui Mateescu. Pasăre îl critică deseori și cit se poate de tare pentru asta. Și iată că acum Stoian — „bătrînuț”, care nu vorbește niciodată doar ca să se afle în treabă — a trînit cuvintele aceste zăre-l par fără nici un rost. Pasăre nici nu l-a răspuns. A lăsat doar colțurile buzelor în jos și și-a clătinat capul în semn de durere și reproș. La asta nu se aștepta.

Dar Stoian nu era dispus să dea înapoi. Dimpoviriță, se vedea bine că efectul produs de vorbele lui îl face o deosebită plăcere.

— Nu te mai încrunta așa, tovarășe Pasăre. Dacă n-ai fi înțeles că te doare sufletul din mica lipsuri noastre, nu ț-ai fi spus asemenea vorbe. Iar dacă e vorba de doare și mai tare e cit se poate de bine. Poate o să facem ceva bin pînă la urmă.

Și a început îndată să-și spună părerea: — Mateescu ce face cu vorbele lui? Descurajează oamenii, îl face să se creadă prea prost pentru o asemenea muncă. Iar d-ta, dacă-l lauzi, îl faci să se creadă prea deștept! După mine, tot una-l. Fie că se descurajează, fie că se umflă în pene, omul nu mai lucrează cum se umflă. Noi n-avem piese care ne trebuie, iar strungarii și eu laudă. Fac tot ce le cere ministerul și eu așa se scolesc mulțumit. Mateescu ne înjură! Gata și noi cu bocetul. Pasăre ne laudă! Nu mai putem de bucurie! Adevărul e că noi putem face mult mai mult decît facem și ne mulțumim cu puțin...

Pasăre a ascultat umțit vorbele muncitorului. Vedea bine că Stoian exagerase unele lucruri, dar totuși simțea o frămîntare în suflet, gîndindu-se că „bătrînuț” are dreptate, că a pus degetul lui pe locul durerii. Cum de nu l-au venit lui în gînd, mai de mult, toate acestea?

A plecat în ziua aceea de la montaj necăuț și — împotriva obiceiului său — n-a mai oprit pe nimeni în drum să-l întrebare despre fel de fel de lucruri. Gînduri peste gînduri îl muceau, nu-l lăsa în pace. „Întocmai ca Mateescu, fîr-ar să fie de treabă”.

Vint proaspăt

Cînd directorul a aflat de propunerea biroului organizației de bază, a chemat îndată pe inginerul șef. Era un lucru la care se gîndiseră și ei. Da! Curios cum aceeași idee se născie în capul mai multor oameni. Și mai curios e însă că ideea aceasta s-a născut la toți cam în același timp. Greutățile de care se lovea atunci centrul existaseră și mai înainte. De ce vechia explicație că toate acestea sînt greutăți obiective nu mai mulțumea acum pe nimeni? De ce rezolvarea acestor probleme a început dintr-odată să frămînte alți oameni? Iată! Chiar azi a venit în biroul directorului Gheorghe Purice. E un muncitor liniștit, pe care de obicei, nu-l prea bagi în seamă. Iar acum a venit cu o propunere de-a dreptul uluitoare. A cerut să se dea voie să lucreze floatoare și jiglere pentru carburatori. A rămas foarte mirat directorul. Sînt piese dintre cele mai greu de executat. Tipă montorii după ele, însă abia pot zîmbește cu mare întîrziere și bătăie de cap de la baza de aprovizionare a ministerului cantitățile de care al nevoie.

Dar de Florea Costache ce să zică? Are, de la o vreme, o figură zăbucimată și pare meru neliniștit. Cu cîteva zile în urmă l-a întrebare pe inginerul șef, pe cînd acesta trecea prin atelier. „Ce se mai aude?”, „Cum adică?”, l-a răspuns mirat tot printr-o întrebare, inginerul. Costache a bătut cu dosul palmei peste hîrtia fonitoare a unui zădărnici. Se vedea pe deplin tîlbură negre despre ultimele succese ale diferitelor întreprinderi din țară în desoperirea rezervelor interne. „Păi totuși la muncă fierbe, numai noi stăm: ne aocăpîm și noi în atelier nu-l nimic nou”.

Pierina or îl oare hotărîrile din august? Traian Pușcașu se confundă în gînduri. Își dădea seama din ce în ce mai bine, îl apărea meru mal limpede faptul că voiața lor, a tuturor celor ce lucrează în centrul mecanic, e dirijată, pe nevăzute, pe drumuri care se îmănunchiază către același țel luminos, de o forță uriașă.

Avem nevoie de un trat mai bun, avem nevoie de tot mai multă pînă, de produse agricole mai multe. Trebuie să dăm avînt agriculturii. Ne trebuie pentru aceasta mai multe tractoare, tractoare care să funcțio-

neze, nu să stea pe butuc, tractoare care să lucreze, nu să zăcă pe brazdă.

Și iată cum idelle acestea simple l-au cucerit pe oameni, au fost în stare să-l însuflească, să-l pînă pe gînduri, să-l înlădnească a-și privi munca mai temeinic, într-un chip nou — și au produs în cele din urmă o adevărată cultură în viața centrului mecanic.

Pasăre ton găsea acum că lucrul cel mai urgent e să stea de vorbă cu strungarii. Dar nu le mai lua apărare ca altă dată: — La urma urmei, eu ce drept ne-am lăuda? Tractoarele așteaptă motoarele, iar noi nu le putem repara. Avem nevoie de piese, de piese grele!

Mateescu, care sustinea și el că centrul are nevoie de piese, zîmbea însă învalc cînd auzea asemenea vorbe.

— Cu camenaj ca voi — spunea el cu dispreț muncitorilor — n-o să facem cit lumea piese mai complicate!

Și discuții de felul acesta aveau loc meru în atelier.

— Să ne mai lăse-n pace Mateescu! — izbucnea odată Naeșu Aurel, un strungar măruntel și cașech, bun de gură, dar și vrednic la treabă.

Lui Naeșu i s-a repartizat, nu de mult, o mașină nouă. Face principalele operații la chibulea motorului. A născocit și a dezvoltat pentru usurarea muncii și-l arată tuturor, ca dovadă că în atelierele centrului se poate face și ceva mai de sol.

— Uite-l! M-a ajutat și meșterul Soare, m-am mai zăbătut și eu, dar pînă la urmă a leșit un lucru bun. Dacă e nevoie, o să mă facem și atele. Nu putem lăsa motoarele nereparate! N-avem piese? O să le facem singuri!

Încetul cu încetul, primele piese de schimb grele au început să fie fabricate. Organizația de bază a ținut o adunare specială în care a luat hotărîrea să se dea ajutor direcției în organizarea producerii în atelierele centrului a aproape tuturor pieselor de schimb pentru tractoare, de la cele mai simple pînă la cele mai complicate.

Centrul mecanic nu mai era atelierul liniștit de altădată. De unde pînă atunci toate mergeau după tipul bine stabilit, un vînt proaspăt a început de la o vreme să răstoarne vechile așezări. Cîneti strungari au fost deșteptați pentru producția pieselor de schimb mai complicate lor în ce că celelalte preluau și sarcinile lor în ce privește producția normală a celor 4—5 repara care se lucrează și înainte în atelierele centrului.

Cele 5 strunguri aveau de executat zece

Cuvintarea tovarășului N. M. Șvernîk rostită la 6 martie 1954 la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală Sverdlovsk

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite cuvintarea rostită de N. M. Șvernîk în cadrul adunării alegătorilor din orașul Sverdlovsk.

Tovarășii Poporului sovietic întâmpină ziua alegerii deputaților în Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste cu încredere fermă în justițioasă politică și scumpului său partid comunist — politică îndreptată spre întărirea aliației indeructibile dintre muncitorii și țărani, spre dezvoltarea continuă a forțelor de producție, care asigură ridicarea nivelului material și cultural al poporului.

În ziua alegerilor, comuștii și cel fără de partid își vor afirma odată mai mult unitatea și strânsa lor coeziune în jurul partidului comunist, care este indisolubil legat de popor și care își consacără toate forțele continuării operei de construcție economică și culturală.

Oamenii sovietici sprijină cu abnegație partidul comunist și guvernul sovietic, deoarece în statul nostru socialist puterea aparține muncitorilor și țărănilor, oamenii muncii și ai științei, care reprezintă diferitele păături ale populației și apară interesele vitale ale oamenilor muncii.

Au trecut patru ani de la ultimele alegeri pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. În această perioadă poporul sovietic, sub conducerea partidului comunist, a obținut succese considerabile în dezvoltarea continuă a industriei și agriculturii, a științei și tehnicii, în toate domeniile economiei naționale.

În directivele cu privire la cel de al 5-lea plen cîincinal, Congresul al XIX-lea al partidului a trasat căile de dezvoltare a Uniunii Sovietice. Anul care a trecut a fost marcat printr-un nou avînt al industriei și agriculturii, prin creșterea veniturii naționale, prin ridicarea nivelului material și cultural al poporului.

Volumul producției industriale a depășit de 2,5 ori nivelul anului anterioal 1940. Dezvoltînd pe toate căile economia socialistă, guvernul și partidul se preocupă de lărgirea continuă și cu precădere a industriei greie, care a fost și rămîne baza înfloririi întregii economii naționale.

În anul care a trecut, industria grea a reușit să realizeze succese considerabile în ceea ce privește sporirea producției de oțel, a extracției de cărbune și de petrol, a producției de energie electrică. Creșterea și dezvoltarea în ritm rapid a industriei sovietice — construcția de mașini, care a însoțit cele mai moderne și înalte mașini, mașinile unelte și utilajele, întreprinderile de construcție de mașini au produs aproape de patru ori mai multe mașini și utilaje decît în anul anterioal 1940.

Dezvoltînd industria grea, care este temelia temelii economiei socialiste, partidul și guvernul nu uită de ramurile industriei producătoare de obiecte de consum popular.

Partidul comunist realizează un avînt impetuos al industriei ușoare pentru a ridica considerabil în 2-3 ani nivelul asigurării populației cu mărfuri industriale și alimentare.

În 1953, industria ușoară s-a dezvoltat într-un ritm rapid și s-a sporit producția cu 12% în comparație cu anul 1952. Au fost produse peste planul anual țesături de mătase, de lînă și de lîn, lenjerie tricată, corapi și șosete, undelemn, margarină, paste făinoase și altele mărfuri de consum popular. Totuși, aceasta este deosebit de insuficient. Avem toate posibilitățile pentru a desfășura producția de articole de consum popular în asemenea proporții, încît să satisfacem pe deplin cerințele mereu crescînde ale populației.

Partidul și guvernul îndreaptă eforturile lucrătorilor din industria ușoară nu numai spre sporirea cantității mărfurilor, ci și spre îmbunătățirea calității.

Industria ușoară trebuie să producă mărfuri durabile, bine finisate, de calitate superioară.

Muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii din întreprinderile industriale mărfurilor de larg consum și mărfurilor alimentare trebuie să răspundă la această chemare a partidului prin desăvîșirea pe scară și mai largă a întrecerii socialiste, pentru îndeplinirea înaintea de termen a planurilor de producție de către fiecare întreprindere.

Colhozurile și sovhozurile noastre au obținut succese mari. În perioada de după război, ele au depășit nivelul dinaintea războiului în ceea ce privește suprafețele însemnate și producția la hectar a principalelor culturi agricole.

În prezent, agricultura este înzestrată cu tractoare, combine, mașini și inventar agricol într-o măsură mai mare și mai bine decît înainte de război.

Dar țara noastră pornește nu de la aceste succese de netăgăduire. Nivelul de dezvoltare al S.M.T.-urilor, sovhozurilor și colhozurilor obținut nu poate satisface necesitățile populației și industriei ușoare în ceea ce privește produsele alimentare și materiale primare, necesități care cresc din zi în zi.

Recenta planară a C. C. al partidului a trasat ca sarcină de stat de cea mai mare importanță lărgirea în anul 1954-1955 a suprafețelor cultivate cu cereale, prin valorificarea unor pămînturi virgine și întelenite, cu o suprafață de cel puțin 13 milioane de hectare, de pe care în 1955 se vor obține 1.100-1.200 milioane puduri de cereale, dintre care 800-900 milioane puduri de cereale-marfă.

Oamenii muncii din Kazahstan, Siberia, Ural, regiunea Volgă și Caucazul de nord, unde sînt valorificate în special pămînturile virgine și întelenite, trebuie să îndeplinească cu cinste acest program de luptă al partidului comunist. (Aplauze).

Pe măsura întăririi și dezvoltării economiei socialiste, a sporirii productivității muncii, a creșterii veniturilor oamenilor muncii, la noi vor crește permanent cerințele de sporire a producției de cereale. Dezvoltarea producției de cereale, mai ales de grâu de calitate superioară, va da posibilitatea să avem în țara noastră mai mult pîine pentru populație, precum și cereale furajare — porumb, orz, ovăz — oca ce, la rîndul său, va face să crească producția de carne, unt și alte produse animale. (Aplauze).

Partidul și guvernul consideră valorificarea pămînturilor virgine și întelenite și sporirea continuă a producției de cereale drept o mare onoră patriotică a tuturor oamenilor muncii. (Aplauze).

Partidul comunist a creat în țara noastră o industrie grea de prim rang, o industrie de mașini înaintată, o mare producție agricolă.

Sarcina constă în a accentua ritmul dezvoltării continue a economiei socialiste. Trebuie să facem țara noastră și mai puternică, grata să preîntîmpine orice surpriză, indiferent din ce parte ar veni ea.

Oamenii sovietici trebuie să-și unească eforturile în lupta pentru sporirea continuă a productivității muncii, care în ultimă instanță asigură trecerea treptată de la socialism la comunism.

Sarcinile trasate de partid și guvern poporului sovietic sînt grandioase. Ele cer de la fiecare dintre noi nu numai o muncă plină de abnegație ci și o luptă hotărîtă împotriva lipsurilor.

Mașinile noastre au fost întreprinderi ale industriei forestiere și de hîrtie, ale industriei carbonifere, ale industriei materialelor de construcție care nu îndeplineau sarcinile de stat.

Acces lucru nu mai trebuie tolerat. Întreprinderile noastre au tot ceea ce este necesar pentru îndeplinirea cu succes a planurilor de producție — utilaj nou, perfecționat, muncitori, ingineri și tehnicieni calificați.

Sarcina este de a folosi pe deplin tehnica existentă, de a organiza just munca, de a obține îndeplinirea normelor de către fiecare muncitor.

Trebuie să organizăm și mai bine întrecerea socialistă pentru sporirea productivității muncii, pentru calitatea producției, pentru reducerea prețului de cost, trebuie să ducem o luptă hotărîtă împotriva muncii în asalt, care dăunează muncii ritmice a întreprinderilor.

În unele întreprinderi se pierde mult timp pentru întocmirea a fel de fel de forme de evidență și pentru strîngerea de date în legătură cu întrecerea socialistă și nu se acordă un ajutor concoret, viu, muncitorilor în îndeplinirea și depășirea sarcinilor de producție.

La aceste întreprinderi se vorbește mai mult de muncii oamenilor angajați în întrecere și mai puțin de felul în care sînt îndeplinite normele de producție de către muncitori.

Rezultatul unei asemenea „întreceri” este că, potrivit evidenței, în întrecere sînt angajați toți muncitorii, iar în realitate planurile de producție nu se îndeplinesc.

Acces lipsuri trebuie înlăturate cu hotărîre prin lupta perseverentă a oamenilor muncii pentru depășirea normelor de producție, prin extinderea pe scară largă în întreprinderi a experienței înaintate a inovatorilor în producție, prin ridicarea productivității muncii, prin creșterea producției de produse de calitate superioară și în sortimentul stabilit de plan, prin reducerea prețului de cost, prin introducerea hozrasciului.

În lătură lipsurile existente în întrecerea socialistă, a fi în fruntea inițiativelor și a activității creatoare crescînde a maselor, a mobiliza toate rezervele interne ale industriei, agriculturii și transporturilor, a ridică toate întreprinderile, S.M.T.-urile și sovhozurile rămase în urmă la nivelul celor frunțose — iată sarcina noastră practică. (Aplauze).

Dezvoltarea industriei și agriculturii și determinarea ridicării bunătății materiale a oamenilor muncii. În anul care a trecut a crescut considerabil nivelul salarilor reale, au crescut veniturile țărănilor. În urma reducerii în șase rînduri a prețurilor, efectuată de partid și guvern, în 1953 prețurile cu amănuntul la pîine, paste făinoase și crupe au scăzut aproape de trei ori, la cartofi și legume de peste trei ori, la zahăr de peste două ori, la preparate de carne și grăsimi animale aproape de trei ori în comparație cu 1947.

Volumul investițiilor capitale pentru construcția de școli, spitale, policlinici, sanatorii și case de odihnă, labore de plîneri, creșe și grădinițe de copii, pentru construcția de întreprinderi și instituții social-culturale a crescut cu 22%.

În anii următori, construcția de locuințe și construcțiile social-culturale vor lua o amploare și mai mare.

Partidul comunist și guvernul manifestă o grîlă neobosită pentru înflorirea continuă a culturii socialiste, pentru dezvoltarea științei sovietice înaintate, pentru progresul tehnicii.

Partidul nostru prețuiește știința și pe oamenii ei de frunte, întrucît fără știință nu putem merge înainte.

Fiecare descoperire științifică sau invenție progresivă găsește repede la noi aplicare practică, este introdusă pe larg în toate ramurile economiei naționale.

Pentru dezvoltarea științei și tehnicii sovietice, la noi au fost create toate condițiile — care nu există și nu pot exista în țările capitaliste — deoarece știința sovietică, înfăptuind sarcinile construcției comuniste, servește intereselor poporului.

Călăuzindu-se după marele învățător al lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, partidul comunist duce în mod ferm țara noastră spre victoria deplină a comunismului. (Aplauze).

Modul de producție socialist a unit și a legat într-un singur tot patrie, păturile sociale ale societății sovietice. Odată cu victoria socialismului, țara noastră a devenit cu totul altă.

S-a dezvoltat și s-a întărit unitatea moral-politică a oamenilor sovietici. Colaborarea prietenească a popoarelor Marii Uniuni a Republicilor Sovietice Socialiste a devenit linie vieții societății sovietice.

Orînduirea socialistă conține posibilități inepuizabile de dezvoltare rapidă a tuturor ramurilor economiei naționale, de o și mai mare întărire a puterii statului sovietic, care este bastionul păcii și securității tuturor popoarelor.

În perioada care a trecut de la ultimele alegeri a crescut măsurata de mult prestigiul internațional al statului sovietic.

Politica noastră externă este îndreptată spre dezvoltarea continuă a economiei socialiste și spre întărirea relațiilor cu toate statele, indiferent de sistemul lor intern de guvernare.

Guvernul sovietic a dus și duce în mod consecvent o politică externă de pace, decurgînd din natura statului socialist.

Un exemplu grăitor al aplicării consecvenței a politicii sovietice de pace și prietenie a fost conferința de la Berlin și ministrilor afacerilor externe.

Tratarea clară, cinstită și deschisă de către delegația sovietică a problemelor păcii și securității în Europa, la unificarea Germaniei într-un stat unit, independent, democrat, la restabilirea unei Austrii independente și democratice, a atras atenția întregii opinii publice mondiale.

Desi conferința de la Berlin a contribuit la înțelegerea mai justă a poziției statelor reprezentate la conferință, în cursul acesteia schimb de păreri s-au manifestat în mod limpede principalele divergențe dintre pozițiile guvernelor S.U.A., Angliei, Franței și Uniunii Sovietice, au devenit mai clare căile spre desținderea încordării internaționale.

Sub presuarea mișcărilor crescînde a oamenilor muncii pentru întărirea păcii în întreaga lume, guvernele S.U.A., Franței și Angliei au căzut de acord cu Uniunea Sovietică să contribuie la rezolvarea cu succes a problemei dezarmării sau cel puțin a unei reduceri însemnate a înarmărilor, și să convoace la Geneva o conferință a reprezentanților S.U.A., Franței, Angliei și Uniunii Sovietice cu participarea Republicii Populare Chineze, (aplauze) precum și a țărilor direct interesate în rezolvarea problemei coreene și în restabilirea păcii în Indochina.

Numai miopii pot vedea în politica noastră externă un semn de slăbiciune din partea Uniunii Sovietice. Experiența Marii Război pentru Apărarea Patriei a arătat întregii lumi că patria noastră este o forță puternică, de neînfrîngere, care știe să se apere și să dea o ripostă zdrobitoare oricărui agresor. (Aplauze).

Rezoluția plenarei C. C. al P. C. Francez

PARIS 9 (Agerpres). — După cum relatează ziarul „L'Humanité”, plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez întrunită în zilele de 5 și 6 martie a adoptat o rezoluție în care se arată că evenimentele care au avut loc după plinara din octombrie a Comitetului Central „au confirmat justetea deplină a politicii partidului comunist care și-a propus ca sarcină principală intensificarea luptei masei populare împotriva creații „armatei europene”, camuflaj folosit pentru înarmarea Germaniei occidentale revanșarde.”

După ce a emînat despre hotărîrea conferinței de la Berlin de a se convoca o conferință la Geneva pentru problemele coreene și Indochineze, rezoluția plenarei arată că „acordul realizat în aceste probleme constituie un mare succes al conferinței de la Berlin”.

În rezoluție se subliniază că lupta unui acord între miniștrii problemelor germane și austriece a fost un rezultat al poziției ministrului francez al afacerilor externe și a colegilor lui americani și englezi care căutînd să împună „comunitatea defensivă europeană” au persistat în politica lor nefastă îndreptată spre dezmembrarea Germaniei și Europei, și care au respins propunerile Uniunii Sovietice privitoare la rezolvarea pașnică a problemelor germane. Însemnătatea deosebită a conferinței de la Berlin pentru țara noastră constă în faptul că concepțiile noi și rodnice cuprinse în proiectul tratatului general european privitor la securitatea colectivă în Europa, propus de Uniunea Sovietică, se bucură de sprijinul fierbînt și recunoștința poporului

francez. Poporul francez a primit acest proiect ca pe o inițiativă de uriasă însemnătate istorică. Majoritatea covârșitoare a poporului nostru salută și sprijină ideea asigurării securității colective în Europa, care oferă continentului nostru adevărate garanții de pace și duce statele europene nu spre dezmembrare, ci spre relații normale și de colaborare, care exclud renasțerea militarismului german și eroa ca premiză crearea unei Germanii unite și lubritoare de pace.

Plenara subliniază în continuare primele două puncte care o reprezintă pentru Franța „comunitatea defensivă europeană”. Lupta împotriva creații „comunității defensive europene”, a cărei ratificare guvernul intenționează să o obțină în curînd, rămîne lupta principală al luptei duse de clasa muncitoare, precum și de toate celelalte forțe naționale și democratice.

Plenara cheamă pe toți membrii partidului și toate organizațiile de partid să intensifice unitatea de acțiune a clasei muncitoare, condiție a unității tuturor francezilor în lupta pentru asigurarea securității națiunii și pentru schimbarea orientării politice, lucru dorit de întreaga țară.

În continuare, în rezoluție sînt semnificate lipsurile în munca organizatorică a partidului și se cere tuturor organizațiilor de partid și tuturor membrilor partidului să dezvolte critica și autocritica și să vegheze la respectarea principiilor conducerii colective în toate organizațiile de partid.

Plenara a adoptat hotărîrea de a se convoca la începutul lunii Iunie Congresul ordinar al Partidului Comunist Francez.

Interviul acordat de Wilhelm Pieck corespondentului ziarului „Trybuna Ludu”

VARSOVIA 9 (Agerpres). — Sub titlul „Prietenia permanentă dintre popoarele german și polonez — factor important pentru pacea și securitatea Europei”, ziarul „Trybuna Ludu”, organul C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, publică următorul interviu acordat corespondentului său de către președintele R. D. Germane, Wilhelm Pieck.

Răspunzînd la întrebările puse de corespondentul ziarului „Trybuna Ludu”, președintele R. D. Germane, Wilhelm Pieck, a spus între altele:

Conferința celor patru miniștrii ai afacerilor externe a arătat că acordurile de la Bonn și Paris constituie principialul obstacol în calea unificării pașnice a Germaniei.

„Comunitatea defensivă europeană” creată de americani amenință să trînscă poazele Europei, inclusiv poporul german,

Într-un nou război european de distrugere, dezlîntînd de miliarți germani.

O Germanie unită trebuie să fie o Germanie democratică și lubritoare de pace, care a garantat cetățenilor săi libertate, muncă și pîine, iar vecinilor săi — pacea.

Propunerile ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, urmăresc aceste scopuri și corespund năzuințelor masei muncitoare germane.

În continuare, referîndu-se la dezvoltarea relațiilor de prietenie polono-germane, Wilhelm Pieck a spus: prietenia permanentă dintre popoarele german și polonez și strînsa colaborare dintre ele în domeniile politice, economice și culturale care rezultă din această prietenie, contribuie la reconstrucția pașnică a celor două țări și sporește importanța lor ca factor de însemnătate covârșitoare pentru pacea și securitatea Europei.

Impotriva remilitarizării Germaniei occidentale Conferința act-vișilor organizației sindicale vest-berlineze a metalurgiștilor

BERLIN 9 (Agerpres). — TASS transmite că în cadrul a numeroase mitinguri și adunări organizate în Anglia au fost adoptate rezoluții care condamnă politica de înarmare a Germaniei occidentale. Organizația din districtul electoral Hoborn și Saint-Paulous a partidului laburist a hotărît cu o majoritate zdrobitoare de voturi „să se decizie de hotărîrea grupului parlamentar al partidului laburist de a sprijini înarmarea Germaniei” și a cerut convocarea unei conferințe extraordinare a partidului laburist care să examineze gravele divergențe

care există în partid în legătură cu aceste probleme.

Consiliul sindicatelor din Birmingham a adoptat o rezoluție în care arată că politica de înarmare a Germaniei occidentale este în contradicție cu politica Congresului sindicatelor britanice. Rezoluția cheamă Congresul sindicatelor britanice „să fotografieze întreaga lor influență” pentru a împiedica aplicarea acestei politici.

Zeci de organizații locale ale partidului laburist, organizații sindicale și de masă din Anglia au adoptat rezoluții în care condamnă politica de înarmare a Germaniei occidentale.

Acțiuni de protest în Anglia

LONDRA 9 (Agerpres). — TASS transmite: În cadrul a numeroase mitinguri și adunări organizate în Anglia au fost adoptate rezoluții care condamnă politica de înarmare a Germaniei occidentale. Organizația din districtul electoral Hoborn și Saint-Paulous a partidului laburist a hotărît cu o majoritate zdrobitoare de voturi „să se decizie de hotărîrea grupului parlamentar al partidului laburist de a sprijini înarmarea Germaniei” și a cerut convocarea unei conferințe extraordinare a partidului laburist care să examineze gravele divergențe

care există în partid în legătură cu aceste probleme.

Rezultatele alegerilor din Finlanda

HELSINKI 9 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță postul de radio Helsinki, în ziua de 9 martie, pînă la 5 dimineața (ora locală) în cadrul alegerilor pentru Seim au fost numărate 1.918.410 voturi. Voturile sînt repartizate în felul următor:

Partidul social-democrat — 25 la sută (în 1951 a intrunit 26,5 la sută), Uniunea agrară — 24 la sută (în 1951 — 23,2 la sută), Uniunea democratică a poporului finlandez — 22 la sută (în 1951 — 21,6 la sută), Partidul de coaliție — 13 la sută (în anul 1951 — 14,6 la sută), Partidul popular suedez — 7,4 la sută (în 1951 — 7,6 la sută), Partidul popular finlandez — 8,6 la sută (în 1951 — 5,7 la sută).

Mandatele în Seim se repartizează după cum urmează: Partidul social-democrat — 54, Uniunea agrară — 53, Uniunea democratică a poporului finlandez — 43, Partidul de coaliție — 24, Partidul popular suedez — 13, Partidul popular finlandez — 13.

În comparație cu alegerile din 1951, Partidul social-democrat a cîștigat un mandat, Uniunea agrară — două mandate, iar Partidul popular finlandez — 3 mandate. Partidul de coaliție a pierdut 4 mandate, iar Partidul popular suedez — 2 mandate.

Uniunea democratică a poporului finlandez a obținut același număr de mandate ca și în alegerile din 1951, deși a intrunit cu 25.914 mai multe voturi.

Pescuit

Armata populară din Patet-Leo a eliberat la 4 martie încă două districte ale provinciei Fong-Saly. Astfel, această provincie a fost eliberată în întregime.

După cum anunță ziarul „L'Humanité”, guvernul francez a interzis ca la 13 martie să albe loc pe Champs Elysees din Paris o demonstrație împotriva înarmării Germaniei occidentale și împotriva tratatelor de la Bonn și Paris.

Biroul Indzien de Informații anunță că săptămîna trecută poliția franceză din Pondichery (poseune franceză în India — situată pe coasta răsăriteană a peninsulei Hindustan, la sud de Madras) a atacat un grup de muncitori care organizaseră o demonstrație cerînd unirea acestor posesuni străine cu Uniunea Indiană. Numeroși demonstranți au fost răniți. Poliția a arestat trei conducători ai muncitorilor sub învinuire de a fi „îndemnat la rascoală”.

După cum anunță ziarul, începînd de la 1 martie tarifele la transporturile feroviare au fost sporite în Spania cu 10% la tariful de călători și cu 20% la tariful de mărfuri. Transportul cărbunului a fost scumpit cu 10%. Această scumpire a transporturilor va avea, fără îndoială, repercusiuni și asupra prețurilor. Ziarul „Le Monde” subliniază că în ultimele zile s-au

semnalat din nou serioase „turburări sociale” în Spania. Astfel, de pildă, la Bilbao și Barcelona au avut loc o serie de greve ale muncitorilor din diverse întreprinderi.

După cum anunță presa occidentală, amiralul american Fechteler a avut o întrevvedere cu reprezentanți militari italieni, în scopul încheierii unui acord cu privire la încheierea pe timp de 49 ani a insulei Pantelleria, situată în strîmtura Siciliei. Ziarul francez „Liberation” scrie că tentativa americană demo „agravarea rivalității dintre S. U. A. și Anglia pentru a obține dominația în Mediterana”.

Autoritățile americane din Weir au pus în libertate încă un criminal de război nazist condamnat pentru crime împotriva omenirii. Este vorba de criminalul de război Margarethe Rabe, condamnată la închisoare pe viață pentru faptul de a fi gazat 3.000 femei deținuțe în lagărele de exterminare naziste.

După cum anunță agenția „Itodo Tushin”, la 8 martie s-a semnat la Tokio asanumitul pact de „securitate mutuală” între Statele Unite și Japonia, care deschide calea remilitarizării și transformării Japoniei într-o bază militară americană.

Conferință pentru problemele automatizării producției în industria ușoară și alimentară a U.R.S.S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite că la 8 martie s-a deschis la Moscova o conferință pentru problemele automatizării producției în industria ușoară și alimentară. La conferință participă oameni de știință de seamă, ingineri și tehnicieni din întreprinderile din Moscova.

La conferință au fost prezentate o serie de referate privitoare la folosirea mașinilor și mașinilor-unele automate în diferite ramuri ale industriei ușoare. Schema de automatizare a proceselor de tors, țesut și finisat țesăturile, elaborate de Institutul Industrial Bumbacului, au trezit un interes deosebit. Pe baza acestor scheme se creează linii de mașini automate care pot îndeplini cîte 13-16 operațiuni.

Conferința pentru problemele automatizării producției va dura cîteva zile.

La Ministerul Culturii al U.R.S.S. a fost prezentat filmul „Republica Populară Romînă”

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite că la 8 martie a fost prezentat filmul „Republica Populară Romînă”. Creatorii pitorești din munții Carpați, cîmpurile Moldovei, Juncle Dunării sînt primele imagini ale acestui film care vorbește despre marea forță a harnicului popor romîn, care a devenit stăpîn pe soarta sa. Într-o scurtă perioadă de timp, poporul romîn a învățat să construiască turbine, tractoare, mașini-unele, au fost date în exploatare noi furnace. Sute de mii de familii de țărani s-au unit în gospodării colective. În România, unde pînă nu de mult aproape jumătate din populație era analfabetă, în prezent învăță toți copiii.

Filmul „Republica Populară Romînă” este o producție a cineștilor romîni și sovietici. În curînd, el va rula pe ecranele cinematografulor din Uniunea Sovietică.

Discuțiile dintre Adenauer și Bidault cu privire la Saar

PARIS 9 (Agerpres). — Marți 6-au desfășurat la Paris discuții între cancelarul Adenauer și ministrul de externe al Franței, Bidault, în legătură cu problema Saarului.

Privițiștirilor apărute în presa occidentală, Adenauer, îndemnat de americani, va accepta de formă unele condiții cerute de guvernul francez în schimbul ratificării de către parlamentul Franței a tratatului privitor la „comunitatea defensivă europeană”.

Ziarul „Combat” scrie, de pildă, că „nici pe departe nu este vorba numai de reglementarea problemei Saarului. Adevărata problemă este aceea a comunității defensive europene”.

Păreața ziarului francez este exprimată și de ziarul vest-german „Der Spiegel”, care scrie fără înconjur: „Adenauer vrea cu orice chip să răscumpere de la Franța votul pentru armata europeană”.

Turneul internațional de șah al R. P. R.

Marți 6-au desfășurat în sala Teatrului C.C.S. partidele cuprinse în runda 8-a a Turneului Internațional de șah al R.P.R. Încă de la începutul partidului dintre maestrul cehoslovac Filip și campionul polonez Sliwa, primul a atacat energic, reușind să-și creeze un mare avantaj pozițional. Încercările maestrului Sliwa de a anihila acțiunile precise ale partenerului său nu au reușit, și din cauza pierderii inevitabile de material el a cedat partida la mutarea 24. Din deschi-dere, maestrul maghiar Kiinger a sacrificat un pion în partida sa cu salutul Italian Paol, obținînd un mare avantaj de dezvoltare. În continuare el a condus cu multă precizie jocul, reușind să decida partida în favoarea sa la mutarea 32. Ciochitea a imprimat o desfășurare dinamică partidei cu campionul cehoslovac Pachman. După ce partenerii au făcut roșada, maestrul internațional Pachman a atacat la rîndul său cu multă vigoare, creîndu-și o poziție favorabilă și avantaj material care l-au adus victoria la mutarea 40. În partida cu Șt. Szabo, campionul maghiar Sander a luat inițiativa din deschidere și în scurt timp și-a creat o situație avantajoasă de atac. Cu totă apărarea dîră a Șt. Szabo, acesta n-a putut rezista echilibrului partidei și la mutarea 41 s-a recunoscut învingîm. O desfășurare calmă a avut partida dintre Voiculescu și Tolanscu. Partenerii au convenit asupra remizei la mutarea 36. În partida Blănel — Holm s-a jucat epușoarea îndelungă veche. Primul a ales un sistem de joc elaborat de marelui maestru internațional M. Taimanov. Acțiunile întreprinse de cel doi parteneri nu au fost decisive și într-o poziție egală partida s-a încheiat remiză la mutarea 41. Partidele Korcino-Stahlberg, O'Kelly-Nejmiedinov și Wade-Furman s-au întrerupt după cîteva ore de joc. Astăzi se vor juca partidele întrerupte în rundele 7 și 8.

TOMA POPA antrenor de șah

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Copciua; Teatrul de Stat de Operă: Vint de libertate; Național „L. Cavarglie”: (Studio): Martin Rogers descoperă America; Național „L. Cavarglie” (Comedia): Fata fără zestre; Municipal: (9) de argint: Tineretul; Ispir-te măgărie; Studiu: actorului de film „C. Notara”; Familia; Armatei (B-dul G-ral. Magheru): Valcu Vodă; Muncitoresc C.F.R. (Gluștea): Fetele escadrei; Teatrul Evreesc de Stat: Bolnavul închiș; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Fără minși (ora 16); Șt. Ilieșcu (ora 20.15). CINEMA: Teatrul „București, înfrîntarea între popoare: Un picet în țară”; Republica, I. C. Frimu, Flacăra: O scrisoare pierdută; Elena Pavel: Fenicia are cîștigat; Lumina: Intim de șiel; Victoria: Casa noul visat; Maxim Gorki: Totul la Isastia Poliana; Fetele pădurii de insecte; Sarmis; Gh. Doja: Fete